

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **9. května 2024**, v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Roberta Pekárka a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, které ve věci obžalovaného, jímž je

proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 26. 1. 2024, č.j. 3 T 195/2022 - 343, podala **státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Táboře,

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu se napadený rozsudek k odvolání státní zástupkyně **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto takto:

Obžalovaný

se

podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 21. 12. 2022, č.j. ZT 185/2022-27, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 4. 8. 2022 v době mezi 06:00 hod. a 07:00 hod. v obci

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

okres Tábor, v ložnici rodinného domu čp. [REDAKCE] kde na dvojlůžku spala poškozená nezletilá [REDAKCE] a její matka [REDAKCE] v podnapilém stavu přilehl do postele k poškozené, jejíž věk mu byl znám, osahával ji na prsou, stehnech, hýždích a genitáliích a svého jednání zanechal až poté, kdy poškozená vzbudila matku, která obžalovaného vykázala z místnosti,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 21. 12. 2022, č.j. ZT 185/2022-27, pro jednání, v němž bylo spatřováno spáchání zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, nebot' v žalobním návrhu označený skutek nebyl shledán trestným činem, nebot' nebylo prokázáno, že se obžalovaný jednání nedopustil ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu negativním, který vylučuje trestní odpovědnost.
2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, nebot' státní zástupkyně proti němu v zákonné lhůtě podala odvolání.
3. V písemném odůvodnění podaného opravného prostředku státní zástupkyně předně shrnuje, že soud I. stupně v předmětné trestní věci rozhodoval již podruhé, když rozsudkem ze dne 7. 6. 2023, č.j. 3 T 195/2022-255, uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a uložil mu podmíněný trest. K odvolání obžalovaného byl rozsudek okresního soudu usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 18. 9. 2023, č.j. 14 To 153/2023-286, zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Krajský soud mj. konstatoval, že nalézací soud se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda byl obžalovaný v době činu při plném vědomí či nikoli, a přisvědčil obhajobě v tom směru, že výpověď poškozené nevznívá zcela jednoznačně. Nalézací soud se měl také zabývat tím, zda jednáním obžalovaného došlo k naplnění subjektivní a objektivní stránky trestného činu a bylo mu uloženo doplnit dokazování o konkrétní důkazy vyjmenované pod bodem 14 usnesení krajského soudu. Okresní soud následně dokazování dle požadavků krajského soudu doplnil, když opětovně vyslechl matku poškozené [REDAKCE] a dále vyslechl svědky [REDAKCE] Jako listinné důkazy provedl služební hodnocení [REDAKCE] prohlášení [REDAKCE] a vyjádření [REDAKCE] s příloženou komunikací mezi ní a [REDAKCE] Dospěl pak k závěru, že jednání obžalovaného sice naplňuje po objektivní i subjektivní stránce znaky zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, avšak obžalovaný se jednání dopustil ve skutkovém omylu negativním, tedy ve stavu, kdy si neuvědomoval nedovolenost svého počínání, nebot' se nepodařilo prokázat, že v době činu nespal a že se neprobudil zároveň s poškozenou. Proto nezbývalo, než uposlechnout pokynu odvolacího soudu a podle zásady in dubio pro reo obžalovaného obžaloby zprostit, když předmětné jednání nenaplňuje ani skutkovou podstatu jiného trestného činu. Soud dále v odůvodnění uvedl, že obžalovaný byl zproštěn za užití zásady v pochybnostech ve prospěch a tento fakt promítl do výroku rozhodnutí. Uzavřel, že znění, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, by bylo zavádějící. Obžalovaný byl totiž obžaloby zproštěn proto, že nebylo prokázáno, že se jednání nedopustil ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu negativním, nikoli proto, že by popsané jednání nebylo trestným činem. Po učinění shora uvedeného shrnutí státní zástupkyně vyjadřuje s rozhodnutím soudu I. stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

nesouhlas. Domnívá se, že skutkový stav, který byl zjištěn před vyhlášením rozsudku dne 7. 6. 2023, je dostačující a provedené důkazy svědčí jednoznačně pro vinu obžalovaného. Souhlasí s nalézacím soudem v tom, že jednání obžalovaného naplňuje po objektivní i subjektivní stránce znaky zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Neztotožňuje se však se závěrem, že obžalovaný jednal ve skutkovém omylu negativním. Připomíná, že jak poškozená, tak její matka, jediné přímé svědkyně skutku, jednoznačně vyloučily, že by obžalovaný v době činu spal. Jeho reakce na vykázání z ložnice bezprostředně po činu pak byla přiměřená situaci. Obžalovaný se snažil svůj čin omlouvat a s matkou poškozené komunikoval i když byl ještě ovlivněn alkoholem, který předchozí večer průběžně popíjel. Státní zástupkyně připouští, že výpověď nezletilé poškozené se může jevit jako nepřesná v určení času, kdy mělo k činu dojít, to však lze přičítat jejímu nízkému věku. Poukazuje i na to, že matka poškozené při výsleších v přípravném řízení i před soudem dne 21. 2. 2023 nezmiňovala, že by obžalovaný nevnímal to, co činí. S ohledem na tyto skutečnosti má státní zástupkyně za to, že rozhodnutí o zproštění obžaloby není důvodné. Namítá též, že samotný výrok rozsudku by měl striktně vycházet z příslušného ustanovení trestního řádu uvedeného v § 226 písm. b) trestního řádu a důvody, které soud vedly ke zprošťujícímu výroku, by měly být vysvětleny v jeho odůvodnění. Proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně v plném rozsahu zrušil a věc tomuto soudu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

4. *Obžalovaný* se prostřednictvím své obhájkyne vyjádřil k podanému opravnému prostředku písemně. Obhájkyne obžalovaného se neztotožňuje s tvrzením státní zástupkyne, že soud I. stupně dospěl k závěru o naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty daného trestného činu. Má za to, že napadené rozhodnutí naopak naplnění subjektivní stránky neshledalo. Odvolací námitky pak považuje za neodpovídající výsledkům provedeního dokazování, resp. skutkovým zjištěním soudu I. stupně i soudu odvolacího. Dle obhájkyne z provedených důkazů rozhodně nevyplývá, jak tvrdí odvolání, že by poškozená a její matka jednoznačně vyloučily, že by obžalovaný v době činu spal. Naopak, z výpovědi poškozené nelze bez pochybností učinit závěr, zda obžalovaný měl nebo neměl po rozhodnou dobu otevřené oči, resp. zda spal, a zda to poškozená vůbec viděla. Soud I. stupně pak neshledal vyloučeným, že poškozená probudila nejen matku, ale i obžalovaného, a matka spatřila jeho otevřené oči až po probuzení a otočení hlavy. Doplnění dokazování přitom tuto skutečnost jen potvrdilo, neboť [REDAKCE] při hlavním líčení dne 26. 1. 2024 uvedla, že když ji dcera vzbudila, otevřela oči a dívala se na strop, teprve potom otočila hlavu k dceři a obžalovanému. K dotazu výslovně potvrdila, že „když jsem se dívala po probuzení do toho stropu a pak jsem se podívala na obžalovaného, tak si myslím, že mezi tím byla prodleva otočení hlavy, ale byla jsem rozespalá“. Při hlavním líčení dne 26. 1. 2024 také matka poškozené uvedla o obžalovaném, že toho rána po probuzení „od začátku tvrdila, že on se choval jinak, rozhodně nemluvil plynně, nevím, jestli byl víc opilej nebo rozespalej, ale stoprocentně to nebyl on...“ Matka poškozené navíc již dříve uváděla, že obžalovaný byl po probuzení zmatený, připadal jí, jako by tomu nerozuměl, jakoby vůbec netušil, že něco provedl. Po probuzení se chytil za hlavu a zamumlal „Ježíšmarjá“. Dle obhájkyne je třeba přihlídnout také k tomu, že obžalovaný prokazatelně již v první SMS matce uváděl, že se předmětného jednání dopustil ve spánku a vůbec nevěděl, že něco takového dělá. Podanému odvolání dále vytýká, že zcela pomíjí znalecký posudek [REDAKCE] který výslovně potvrdil, že pokud došlo k žalovanému jednání, nedopustil se jej obžalovaný pod vlivem chorobného stavu, když není deviantní, ale dle znalce mohl obžalovaný v daném případě, pod vlivem alkoholu a tvrdého spánku, podvědomě vnímat situaci tak, že je se svou přítelkyní. Obhájkyne zdůrazňuje, že doplněné dokazování taktéž nepřineslo žádné poznatky vedoucí k závěru, že by se obžalovaný dopustil předmětného jednání za účelem sexuálního uspokojení. Napadené rozhodnutí sice s takovým závěrem operuje, ale tento zakládá na domněnkách a obecných úvahách, nikoliv na konkrétních důkazech v dané věci. V projednávaném případě naopak existují důkazy uvedené zpochybnující. Matka nezletilé vypověděla, že v rozhodný okamžik byl obžalovaný oblečen a nebylo jakkoliv zřejmé, že by byl vzrušen. Takovou skutečnost nepotvrdil ani záznam z hodinek Garmin – ten sice nemonitoruje emoce, jak argumentuje napadené

rozhodnutí, ale monitoruje tep a dech, který roste nejen při fyzické aktivitě, ale i při vzrušení, což hodinky vůbec nezaznamenaly. Naopak zaznamenaly, že obžalovaný v rozhodnou dobu v klidu spal. Ani v této souvislosti pak nelze opominout zmíněný znalecký posudek [redacted] i vyjádření bývalých kolegů a kolegů obžalovaného, kteří jej hodnotili kladně jako slušného muže, jenž nikdy neměl ani náznakem jakýkoliv problém sexuálního nebo podobného typu. I tyto aspekty přitom zvažuje judikatura Nejvyššího soudu za situace, kdy jsou dány pochybnosti o úmyslu a intenzitě jednání pachatele (viz rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 1267/2012). Obhájkyň rovněž nemá za prokázané, že by se obžalovaný poškozené dotýkal v intenzivnější formě. Nebylo možné bez pochybností zjistit, zda nešlo jen o lehký jednorázový dotyk, kdy obžalovaný poškozenou ve spánku obejmul, nebo zda se jednalo o úmyslné a delší dobu trvající osahávání podstatnější intenzity blízké se charakterem i důsledky souloži, jak vyžaduje judikatura. Sama poškozená vypověděla, že to bylo „doceła krátký... to bylo tak rychlý, že jsem to vůbec nezaregistrovala.“ Pro nižší intenzitu jednání obžalovaného svědčí i fakt, že ani dle znalkyně, ani dle zpráv školy, psychologa nebo pediatra nezanechalo jednání obžalovaného na poškozené žádné následky, a to ani takové, které se běžně objevují po pohlavním zneužití. Traumatizace poškozené přitom nebyla patrná ani na počátku vyšetřování. Obhájkyň proto sdílí s odvoláním státní zástupkyň pouze jednu výhradu, a to k formulaci samotného výroku o zproštění obžaloby, který by měl striktně vycházet z příslušného ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu a důvody, které soud vedly ke zprošťujícímu výroku, by měly být vysvětleny v odůvodnění. Obhájkyň uzavírá, že ani po doplněném dokazování nebylo možné bez vážných pochybností uzavřít, že obžalovaný za plného vědomí a v přímém úmyslu chtěl uspokojit svou sexuální touhu intenzivním a citelným osaháváním osoby mladší patnácti let. Obžalovaný tedy jednal ve skutkovém omylu negativním, neboť si neuvědomoval, že se dotýká osoby mladší patnácti let, a takový omyl vylučuje odpovědnost za úmyslný trestný čin. Proto navrhuje, aby krajský soud odvolání státního zastupitelství podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

5. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 9. 5. 2024, státní zástupkyň v plném rozsahu odkázala na písemné vyhotovení odvolání a to včetně závěrečného návrhu. Stejně tak obhájkyň obžalovaného přednesla své vyjádření k podanému opravnému prostředku ve shodě s jeho písemným vyhotovením.
6. Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání státní zástupkyň napadený rozsudek soudu I. stupně jako celek, přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo a po náležitém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
7. Odvolací soud v první řadě neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. Ve věci bylo soudem I. stupně správně rozhodováno v senátě a soudní senát plně respektoval právo obžalovaného, v řízení zastoupeného i svou obhájkyň, na jeho obhajobu. Porušena nebyla ani procesní práva ostatních stran řízení. Okresní soud pak v řízení postupoval v souladu s pokyny, které byly krajským soudem vyjádřeny v předchozím zrušujícím rozhodnutí ze dne 18. 9. 2023, č.j. 14 To 153/2023-286, na jehož obsah bylo detailně poukázáno v opravném prostředku státní zástupkyň (viz odstavec 3 tohoto rozhodnutí). V nově nařízeném hlavním líčení, konaném dne 26. 1. 2024, vyslechl svědky [redacted] a přečetl i nově obstarané důkazy listinné. Lze tedy konstatovat, že procesní soud rozhodl ve věci samé dne 26. 1. 2024 po vyčerpávajícím dokazování, v jehož průběhu respektoval zásady ústnosti (§ 2 odst. 11 trestního řádu) a bezprostřednosti (§ 2 odst. 12 trestního řádu). Jednotlivé důkazy, a to provedené jak v původním řízení, tak v řízení po zrušení předchozího odsuzujícího rozhodnutí, nalézací soud následně posuzoval v souladu s postupem, upraveným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, když tyto hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení konkrétních okolností případu *jednotlivě i v jejich souhrnu*, což je nutno považovat za metodu stěžejní, zákonem předpokládanou. Důkazy pak hodnotil právě z těch hledisek, na které bylo poukázáno v předchozím zrušujícím rozhodnutí krajského soudu a znovu se detailně zabýval zejména otázkou naplnění či nenaplnění subjektivní stránky skutkové podstaty

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Odůvodnění napadeného rozsudku přitom zcela vyhovuje požadavkům § 125 odst. 1 trestního řádu, neboť je z něho zcela jednoznačně zřejmé, které skutečnosti vzal okresní soud za prokázané, o které – pro věc *podstatné*, důkazy, opřel svá skutková zjištění, jakými právními úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, i z jakých důvodů přistoupil k postupu podle § 226 písm. b) trestního řádu (když fakticky neshledal naplnění subjektivní stránky žalovaného trestného činu).

8. Okresní soud po pečlivém zhodnocení důkazů, rozvedeném v odstavcích 7-11 odůvodnění napadeného rozhodnutí, uzavřel, že se nepodařilo vyvrátit tvrzení obžalovaného, že poškozenou osahával ve spánku a tudíž jednal ve skutkovém omylu negativním, což vylučuje jeho trestní odpovědnost. Proto přistoupil k postupu podle § 226 písm. b) trestního řádu a obžalovaného podané obžaloby zprostil. Se závěrem soudu I. stupně, že bylo namístě v případě obžalovaného postupovat podle § 226 písm. b) trestního řádu, se krajský soud ztotožňuje, a nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí doplňuje následující. Obžalovaný se od počátku trestního řízení hájí tím, že pokud měl ruce na těle nezletilé (dle tvrzení obžalovaného na bocích), bylo to ve spánku, nevěděl, co dělá. Tuto skutečnost také sděloval matce nezletilé poškozené v SMS zprávě bezprostředně po incidentu. Jak již bylo konstatováno v usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 18. 9. 2023, č.j. 14 To 152/2023-286, pro správné zjištění skutkového stavu byla v této trestní věci zcela zásadní výpověď nezletilé poškozené. Tu pak nelze právě v té části, kdy svědkyně vypovídala ke stavu vědomí obžalovaného v rozhodnou dobu, označit za jednoznačnou. Krajský soud už dříve poukazoval na to, že nezletilá na dotaz vyšetřovatelky, zda měl obžalovaný tehdy otevřené oči, odpověděla: „Trošku měl. Teda měl otevřené oči, *já si nejsem jistá, že měl otevřené oči*. Myslím, že měl otevřené oči, ale nevím jak, jestli trošku nebo hodně.“ Na další dotaz, zda tehdy bylo v místnosti světlo nebo tma, odpověděla: „Úplná tma. Úplná. Ale fakt ani kousíček světla tam nebylo. Nic jsem neviděla. Jen celou tmou jsem viděla. Žádnou chvíli jsem nic neviděla“. Znalce sice shledala obecnou věrohodnost mladší zachovanou, a za zachované označila i jádro její výpovědi, tj. že *v nějaké míře* došlo k jejímu nechtěnému osahávání (bez poškození jejího zdraví či vývoje), připustila ovšem, že výpověď nezletilé může být místy nepřesná či částečně měněná. Je pak zřejmé, že nepřesnosti ve výpovědi nezletilé poškozené jsou dány právě i ohledně stavu vědomí obžalovaného v rozhodnou dobu. Uvedený důkaz sám o sobě tak není dostatečným a spolehlivým podkladem pro uznání viny obžalovaného. Navíc ani z výpovědi starší a ze závěrů znalce jednoznačně neplyne, že by se obžalovaný *vědomě* dopustil sexuálně motivované trestné činnosti. Jak přiléhavě konstatuje v odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud, matka nezletilé v doplňujícím výslechu uvedla, že se probudila s očima upřenýma na strop a následně se otočila na dceru a tehdy viděla obžalovaného s otevřenýma očima. Nelze tedy vyloučit, že se starší vzbudila až poté, co ji probudila dcera, a ta tak mohla k plnému vědomí přivést spolu s matkou i obžalovaného. Dle znalce pak pokud se obžalovaný daného jednání dopustil, toto nebylo motivováno chorobným stavem. Svoji roli mohl sehrát požitý alkohol, tvrdý spánek, kontakt s vedle ležící osobou, kdy obžalovaný mohl *podvědomě vnímat situaci, jako by byl se svojí přítelkyní*. Obhajobě lze přisvědčit i v tom, že okolnosti daného jednání, shora podrobně rozvedené, jednoznačně nesvědčí ani pro spolehlivý závěr, že se jej obžalovaný dopouštěl s úmyslem dosáhnout sexuálního vzrušení. Z uvedených skutkových zjištění tedy nelze spolehlivě usoudit na to, že by obžalovaný jiným způsobem vědomě nezletilou pohlavně zneužil, tedy že by byla naplněna subjektivní stránka skutkové podstaty předmětného úmyslného trestného činu (resp. úmysl obžalovaného směřující k sexuálnímu uspokojení, zahrnující všechny znaky skutkové podstaty zločinu podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, včetně skutečnosti, že zneužívá dítě mladší 15 let). Při vědomí, že v pochybnostech je třeba postupovat ve prospěch obžalovaného, byl postup podle § 226 písm. b) trestního řádu zcela namístě.
9. Přestože se krajský soud s napadeným rozsudkem věcně ztotožnil, postupoval podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu, napadený rozsudek k odvolání státní zástupkyně zrušil a podle § 259 odst.

3 trestního řádu ve věci nově rozhodl tak, že se obžalovaný podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 21. 12. 2022, č.j. ZT 185/2022 - 27, pro skutek, v němž bylo spatřováno spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Učinil tak však pouze z důvodů formálních. Přisvědčil totiž námitkám státní zástupkyně i obžalovaného, že samotný výrok rozsudku by měl striktně vycházet z příslušného ustanovení trestního řádu (v tomto případě z § 226 písm. b) trestního řádu), když důvody, které soud ke zprošťujícímu výroku vedly (tj. že nebylo prokázáno, že se obžalovaný jednání nedopustil ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu negativním, který vylučuje trestní odpovědnost), je namíste rozvést v odůvodnění rozhodnutí, nikoli v jeho výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 9. 5. 2024

Mgr. Milena Vránková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

Radka
Neuwirthová

Digitálně podepsal
Radka Neuwirthová
Datum: 2024.05.23
12:28:53 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 09.05.2024. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 05.06.2024.